

Sygn. akt VIII Ka 905/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Oksiuta

Protokolant Agnieszka Malewska

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Zińczuk

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2013 roku

sprawy W. C.

oskarżonego o czyn z art. 178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 30 września 2013 roku sygn. akt III K 870/13

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że w punkcie III części dyspozytywnej wyroku przyjmuje, że jedna stawka dzienna grzywny jest równoważna kwocie 20 (dwudziestu) złotych i ustala opłatę sądową w kwocie 280 (dwieście osiemdziesiąt) należną za postępowanie przed Sądem I instancji.

II. W pozostałym zakresie wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

W. C. został oskarżony o to, że w dniu 30.07.2013r. o godz. 07.10 kierował ciągnikiem rolniczym m-ki U. (...) o nr rej. (...) na drodze P. – K. w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. mając I- 0,93 mg/dm³, II- 0,96 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym dopuścił się tego czynu będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Białymstoku sygn. akt III K 598/12 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 30 września 2013 r w sprawie III K 870/13 oskarżonego W. C. uznał winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 kk skazał go i wymierzył mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 (trzech) lat.

Na podstawie art. 71 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięć) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna grzywny jest równoważna kwocie 10 (dziesięć) złotych.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 230 (dwustu trzydziestu) złotych tytułem opłaty oraz obciążył go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 90 (dziewięćdziesięciu) złotych.

Na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk i art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części co do kary na niekorzyść oskarżonego prokurator i w oparciu o przepisy art. 427 § 1 i 2 kpk, art. 437 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 343 § 7 kpk poprzez skazanie oskarżonego W. C. na posiedzeniu i wymierzeniem kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, podczas gdy w trybie art. 335 złożono uzgodniony z oskarżonym wniosek o wymierzenie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł każda oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt III poprzez orzeczenie kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 złotych każda oraz utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna i zasługiwała na uwzględnienie. Na wstępie wskazać należy, że Sąd Rejonowy orzekający w niniejszej sprawie, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ocenionego zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, trafnie ustalił, że W. C. w dniu 30 lipca 2013 roku na drodze P. - K. kierował ciągnikiem znajdując się w stanie nietrzeźwości przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Białymstoku sygn. akt III K 598/12 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Oskarżony przyznał się do zarzuconego mu czynu, a o jego sprawstwie przekonują nie tylko jego wyjaśnienia, ale również protokół z badania stanu trzeźwości (zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu). Zważywszy, że Sąd Okręgowy podzielił ocenę materiału dowodowego i ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, szersze rozważania w tym zakresie stały się zbędne i niecelowe. Zwłaszcza, że powyższe nie było również kwestionowane w złożonym środku odwoławczym, w którym rzecznik oskarżenia zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie trybu tzw. „skazania bez rozprawy” tj. uchybienie przepisowi art. 343§1 i 7 k.p.k.

Należy zgodzić się ze skarżącym, że wyrok Sądu Rejonowego wydany na posiedzeniu w trybie art. 335 kpk w zakresie rozstrzygnięcia dotyczącego kary grzywny ostać się nie może, gdyż doszło do orzeczenia kary grzywny przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 10 złotych, zamiast w kwocie 20 złotych jak zostało uzgodnione z oskarżonym (k.11)

Niewątpliwie oskarżony w sposób jednoznaczny wyraził zgodę na orzeczenie kary grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 20 złotych, a nie 10 złotych. Tym samym oskarżony uznał, że jej uiszczenie w takiej wysokości leży w jego możliwościach płatniczych.

Zdaniem Sądu Okręgowego orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny w wysokości 50 stawek, przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 20 złotych, jest karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia oskarżonego, odpowiada możliwościom finansowym oskarżonego. Jednocześnie ma ona charakter probacyjny, gdyż wywiązanie się z niej lub też jej zlekceważenie pozwoli zweryfikować trafność postawionej prognozy kryminologicznej.

Mając na uwadze powyższe, należało zmienić wyrok w tym zakresie, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 złotych. Konsekwencją tego było również ustalenie nowej opłaty za postępowanie przed Sądem I instancji.

Dlatego też orzeczono, jak w punkcie I sentencji wyroku.

Nie stwierdzając innych uchybień, które mogłyby mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, orzeczono jak w punkcie II sentencji niniejszego wyroku.

Kierując się względami słuszności, uwzględniając fakt, że do zmiany wyroku doszło z przyczyn niezależnych od oskarżonego Sąd Okręgowy na mocy art. 624 § 1 kpk zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.